

Arrest

nr. 235 211 van 16 april 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. FRANSSEN, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 9 oktober 2018 België is binnengekomen, diende op 22 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 6 november 2019 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 7 november 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 22/10/2018
Overdracht CGVS: 30/01/2019*

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 21 juni 2019 van 14u05 tot 17u45, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocate, Meester Pascal Ngenzebuhoro loco Eric Massin, was aanwezig tijdens het volledige onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Dulbahante stam.

U stelde te zijn geboren in de Somalische stad Lasanod.

Een maand na uw geboorte in 1988, verhuisde u met uw ouders naar Syrië omwille van stammenproblemen. U woonde uw gehele leven in Harasta nabij de Syrische hoofdstad Damascus en keerde nooit terug naar uw land van herkomst van uw ouders. U behaalde in Syrië uw middelbaar diploma en werkte er vervolgens zoals uw vader in een carwash. Uw zus wordt al negen jaar vastgehouden in een Syrische gevangenis omdat ze deelnam aan protestbetogingen tegen het Syrische regime. Enkele jaren geleden zijn uw ouders in Syrië overleden. Omwille van de Syrische oorlog verliet u Syrië in 2015 en reisde via Turkije en Griekenland naar België, waar u op 22 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw identiteit en relaas legde u op 25 juni 2019 vier Syrische schoolrapporten neer die Syrische vrienden u vanuit Griekenland zouden hebben opgestuurd. U verklaarde ook een rugprobleem te hebben en legde in dat verband een elektronisch bericht neer dat op 19 december 2018 werd verstuurd door E.C. naar OC Houthalen-Helchteren van het Rode Kruis met een medisch verslag betreffende een radiologisch onderzoek op u van 26 november 2018 door het Sint-Franciscusziekenhuis te Heusden-Zolder en met het besluit dat u lijdt aan een lichte discusbulging.

U wil niet naar Somalië omdat u dit land niet kent en geen persoonlijk contact hebt met de familie van uw ouders die er nog zouden leven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust en u later tijdens het onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd werd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit Somaliland (zie Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 2 en 18), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw beweerde Somalische nationaliteit en herkomst uit Somaliland. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit

en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit en uw beweerde herkomst uit Laascanood in Somaliland.

Vooreerst wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde geboorteplaats en nationaliteit ernstig ondergraven door een gebrek aan enig documentair bewijs en door de vaststelling dat de informatie in de neergelegde schooldocumenten strijdig is met uw bewering in Somaliland te zijn geboren. U verklaarde sinds kort na uw geboorte in Syrië te hebben verbleven en daar school te hebben gelopen zodat mag worden verwacht dat u van dit verblijf documenten zou kunnen neerleggen. U stelde in dat verband een Syrische verblijfsvergunning te hebben gehad waarop uw Somalische nationaliteit vermeld stond. U zou ook een uittreksel van het register van de burgerlijke stand hebben gehad. U zou deze documenten verloren zijn maar wel uw schooldiploma hebben achtergelaten bij Syrische vrienden in Griekenland. Deze vrienden zouden u daarvan een kopie opsturen (Notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 3). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter expliciet dat u uw Syrische verblijfskaart had achtergelaten in Griekenland (Verklaring DVZ, pt. 25). Dat u nu dan enkel uw schooldocumenten kan neerleggen en dat u uw Syrische verblijfskaart, het belangrijkste bewijs van uw Somalische nationaliteit, zou hebben verloren, evenals het uittreksel van de burgerlijke stand, kan dan ook niet overtuigen. In één van de neergelegde schoolrapporten wordt bovendien uw geboorteplaats en –datum vermeld. Waar de geboortedatum overeenstemt met uw verklaringen (23 november 1988) wordt als geboorteplaats echter Dubai vermeld (schoolrapport 1997-1998: “student: M. A. I. de zoon van A.– Dubai 23/11/1988”).

Tijdens uw onderhoud op het CGVS bleek u daarnaast de Somalische taal niet te beheersen en nagenoeg onwetend te zijn over uw geboorteplaats en land van herkomst van uw ouders alsook over hun en bijgevolg uw etnie / clanbehoren. Bovendien legde u hieromtrent verklaringen af die tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zelfs indien u het grootste deel van uw leven als Somaliër in Syrië doorbracht, mag verwacht worden dat uw Somalische ouders, waarmee u in Syrië opgroeide en samenleefde, u enigszins de Somalische taal leerden en enkele essentiële zaken zouden hebben bijgebracht die behoren tot de Somalische cultuur en traditie.

Tijdens uw onderhoud op het CGVS legde u verklaringen af in de Arabisch taal, welke u als uw moedertaal beschouwt (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). U verklaarde de Somalische taal niet te beheersen en slechts enkele Somalische woorden te kennen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). U verklaarde een etnische Somali te zijn maar zich Arabier te voelen omdat u nagenoeg uw gehele leven doorbracht in Syrië (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). U stelde dat u en uw zus geen Somalisch kunnen praten, dat jullie jullie in Syrië als Syriërs voelden, dat jullie de Arabische taal leerden en dat dat voor jullie voldoende was (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 9). Gevraagd of u en uw zus dan nooit de Somalische taal met jullie ouders spraken, antwoordde u dat jullie ouders Somalisch onder elkaar spraken, dat als ze iets in het Somalisch tegen jullie zeiden jullie hen antwoordden in het Arabisch (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 9). Gevraagd of u in Syrië contact met andere Somalische families, verklaarde u dat jullie er 10 à 15 Somalische families kenden maar dat u met hen enkel Arabisch en geen Somali sprak (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 15). Gevraagd naar uw familie in Somalië – de broers en zussen van uw ouders of nog uw ooms en tantes alsook hun kinderen uw neven en nichten – verklaarde u nooit enige contact met hen te hebben gehad omdat voornoemde familieleden Somalisch spreken en u niet, dat uw ouders met hen sprak per telefoon en dat u de groeten kreeg maar ooit zelf met uw familie communiceerde (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 11).

Overigens stelde u eerder dat geen idee hebt of u nog familie hebt in uw plaats van herkomst Lasanod omdat uw ouders u dat niet vertelden (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 7-8). Uw voorgaande verklaringen kunnen niet overtuigen en zijn onaannemelijk. Er mag worden verwacht dat uw beweerdelijk Somalische ouders u meer vertelden en bijbrachten over uw herkomst en familie dan hetgeen u kon reproduceren.

Met betrekking tot uw clanbehoren, stelde u dat uw ouders behoorden tot de stam Lasanod Dhulbahante, maar er verder niets over te weten; u kende uw clanlijn niet en bleek niets te weten over de traditionele Somalische clanstructuur (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8, 16-17). U bleek geen andere Somalische clans of subclans te kennen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 17). Er werd u gevraagd tot welke clanfamilie de Dhulbahante horen, maar u begreep de vraag niet (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 16). U verklaarde de Darod clan niet te kennen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 17), terwijl dit een grote Somalische clan is waartoe uw beweerde subclan Dhulbahante uit uw beweerde streek van herkomst (Lasanod in Sool provincie) behoort (zie COI toegevoegd aan uw administratief dossier). Dit ondermijnt totaal de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst en relaas. Verder stelde u dat uw ouders u vertelden dat ze Lasanod / Somaliland in 1988 verlieten (en naar Syrië verhuisden) omdat uw vader een probleem had met een andere u onbekende stam (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 7). Gevraagd hoe het komt dat u als Somali de gebruikelijke clanstructuur en uw clanlijn niet kent, verklaarde u daar geen interesse voor te hebben (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). Gevraagd of uw ouders u uw clanlijn dan niet leerden zoals gebruikelijk in Somalische families, stelde u dat uw ouders dat misschien geprobeerd hebben maar dat u en uw zus dat niet wilden (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). Voornoemde verklaring kan niet ernstig worden genomen.

Daarenboven bleek tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u uw geboorteplaats en tevens de plaats van herkomst van uw ouders zelfs niet op de Somalische wijze kon spellen en ook niet nader kon situeren. U spelde uw geboorteplaats als "Lasanod", zoals het in uw Belgische verblijfskaart staat genoteerd en kende de Somalische schrijfwijze Laascanood" niet (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 7). U bent niet zeker maar denkt dat uw geboorteplaats (geen dorp maar) een stad is (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 7). U wist niet in welk district of provincie uw geboorteplaats gelegen is (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 17). U stelde dat u via internet te weten kwam dat uw geboorteplaats Lasanod niet ver gelegen is van Putland of Butland (in plaats van Puntland) en dichtbij Hargeisa in Somaliland (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Las Anod (Engelse spelling) of Laascanood (in Somali) de hoofdstad is van de provincie Sool in Somaliland en dat het om betwist gebied gaat dat ook opgeëist wordt door Puntland. U bleek verder niets te weten over uw geboorteplaats Lasanod in Somaliland en stelde dat uw ouders u hierover niets vertelden (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 9 en 16). U voegde nog toe dat aangezien uw ouders u niets vertelden over uw geboorteplaats Lasanod, u zelf informatie en beelden op TV en via internet opzocht; dat u op basis daarvan denkt dat Lasanod de slechtste plaats ter wereld is en dat alle terroristische groepen daar actief zijn (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 9 en 16). U wist niet meer over Lasanod dan dat het er niet uitziet als een grote stad (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 9 en 17). U stelde dat huidige president Formajo van Somalië ook de president van Somaliland is en bleek dus niet te weten dat Somaliland (alsook Puntland) een aparte regio is met een eigen bestuur (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 17-18).

U verklaarde geen documenten te kunnen voorleggen die uw Somalische nationaliteit en herkomst zouden kunnen ondersteunen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 18). U verklaarde nooit enig Somalisch identiteitsdocument te hebben gehad (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 4). U stelde nooit een Somalisch document te hebben aangevraagd omdat u in Syrië vermeldt stond in het Somalische paspoort van uw moeder en u een Syrische verblijfsvergunning had (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 5). Toch is het bedenkelijk dat u ook op latere leeftijd nooit een eigen Somalisch identiteitsdocument aanvroeg of bekam in de 27 jaar dat u in Syrië als Somaliër zou hebben geleefd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Laascanood in de provincie Sool (Somaliland) en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië (of Somaliland), het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*"- artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);
- artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;
- art. 48 tot art. 48/6 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980);
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)."*

Verzoeker gaat vooreerst – wat de vluchtelingenstatus betreft – in op *"het documentair bewijs omtrent zijn nationaliteit"*. Hij licht toe dat hij bij zijn aankomst in Europa in het bezit was van verschillende documenten ter staving van zijn nationaliteit: zijn Syrische verblijfsvergunning, waarop zijn Somalische nationaliteit vermeld stond, en een uittreksel van het register van de burgerlijke stand. Verzoeker heeft deze documenten echter achtergelaten bij vrienden in Griekenland. Hij heeft vandaag geen contact meer met zijn vrienden en weet bijgevolg niet hoe hij deze documenten opgestuurd zou kunnen krijgen. Hij vreest dat deze documenten waarschijnlijk verloren zijn. Verzoeker verbindt zich er echter toe om zo spoedig mogelijk documenten ter staving van zijn nationaliteit en herkomst te verkrijgen.

Waar de bestreden beslissing nog stelt dat uit de neergelegde schooldocumenten van verzoeker zou blijken dat hij in Dubai geboren is, legt verzoeker uit dat hij weldegelijk in Somalië geboren is, maar dat zijn vader aan de Syrische schoolautoriteiten verklaard heeft dat hij in Dubai geboren was om zo problemen te vermijden voor zijn zoon. Verzoeker heeft echter nooit in Dubai geleefd.

Over *"het feit dat verzoeker de Somalische taal niet zou beheersen"*, wijst verzoeker erop dat hij geboren werd in Somalië, doch zijn hele leven in Syrië heeft gewoond. Aldus is zijn moedertaal bijgevolg het Arabisch: hij leerde het Arabisch op school, sprak Arabisch met zijn klasgenoten, zijn vrienden en kennissen in Syrië, maar ook met zijn zus die ook in het Arabisch naar school ging. Verzoeker benadrukt echter dat hij een zekere kennis heeft van het Somalisch en citeert hierbij uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij meent dan ook dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud duidelijk blijkt dat hij een zekere kennis en begrip heeft van de Somalische taal, hetgeen volgens hem *"uiteraard"* een onweerlegbaar bewijs is van zijn Somalische oorsprong.

Verzoeker wijst er echter op dat de commissaris-generaal heeft nagelaten om te onderzoeken of hij de Somalische taal machtig is, *"zelfs "een klein beetje", door hem bijvoorbeeld vragen te stellen betreffende de Somalische basiswoordenschat."* Hij meent dan ook dat *"duidelijk"* blijkt dat de commissaris-generaal summier besluit dat hij de Somalische taal niet machtig is, *"zonder enige nuancering"*. Hij stelt verder dat de commissaris-generaal dit motief gebruikt als één van de voornaamste argumenten om zijn verzoek om internationale bescherming te weigeren, zonder een grondige analyse te verrichten van zijn herkomst en zijn reële kennis van de Somalische taal. Hij acht de motivering dat hij het Somalisch niet beheerst immers *"te kort door de bocht"*. Hij wijst er nog op dat de commissaris-generaal *"voldoende middelen [heeft] om deze check uit te voeren en gebruikt deze ook regelmatig om de herkomst van kandidaat-vluchtelingen zonder identiteitsdocumenten na te gaan. De samenwerkingsplicht van verwerende partij verplichtte haar*

bijgevolg om die middelen ook in casu te gebruiken om na te gaan of verzoeker weldegelijk uit Somalië afkomstig is of niet (zie infra)."

Aangaande het "gebrek aan informatie van verzoeker betreffende zijn familie in Somalië, zijn clanbehoren en zijn plaats van herkomst", merkt verzoeker vooreerst op dat hij slechts één maand in Somalië geleefd heeft en nooit naar Somalië is teruggekeerd. Hij heeft vandaag geen contacten meer met zijn land van herkomst. Hij meent dat deze elementen centraal staan en in aanmerking moeten worden genomen om te beoordelen welke kennis er verwacht wordt van verzoeker over zijn land van herkomst, Somalië. Hij acht deze tevens *"belangrijk bij het beoordelen van de samenwerkingsplicht van verwerende partij (zie infra)."*

Verzoeker meent verder dat rekening dient te worden gehouden met het feit dat zijn ouders Somalië zijn ontvlucht. Zij hebben hun leven heropgebouwd in Syrië, zonder enige intentie om terug te keren naar Somalië. Verzoeker acht het bijgevolg begrijpelijk dat zijn ouders moeilijkheden hadden om met hun kinderen over hun land van herkomst te spreken en dat dit voorwerp zelden aan bod kwam tussen de ouders en de kinderen.

Waar de bestreden beslissing stelt dat het onwaarschijnlijk is dat verzoeker niet weet of hij nog familie heeft in Somalië, acht verzoeker de reden hiervoor duidelijk. Hij heeft nooit zelf rechtstreeks contact gehad met zijn familieleden en deze nog nooit ontmoet. Hij meent dan ook dat zijn familie *"een zeer abstract element"* was voor hem en dat hij zich tevreden stelde met de enkele informatie die hij had via zijn moeder. Zijn moeder zelf had ook niet veel contact met hun familie, onder andere vanwege de slechte kwaliteit van de communicatiemiddelen tussen Syrië en Somalië en de geografische afstand. De enige link die hem met zijn familie verbond, was dus zijn moeder. Zij is echter in 2015 gestorven en sinds meer dan 4 jaar heeft verzoeker bijgevolg geen enkel nieuws meer van zijn familie. Hij weet dus niet waar zijn familieleden momenteel leven.

Verzoeker wijst er verder, betreffende zijn kennis over Somalië en zijn regio van herkomst, opnieuw op dat de commissaris-generaal onvoldoende vragen heeft gesteld om na te gaan of hij werkelijk afkomstig is uit Somalië of niet. De gestelde vragen handelden enkel over zijn clan, de situering van zijn regio van herkomst en het huidige beleid van Somalië, terwijl verzoeker Somalië meer dan dertig jaar geleden is ontvlucht. Verzoeker wijst erop dat de commissaris-generaal bijvoorbeeld geen enkele vraag heeft gesteld die betrekking heeft op de Somalische cultuur, de Somalische eetgewoonten, de Somalische tradities en gebruiken,... Dit zijn echter elementen die zijn ouders hem wel hebben doorgegeven.

Verzoeker benadrukt hierbij dat *"Zoals verwerende partij zelf van mening is, zijn identiteit, nationaliteit en herkomst de kernelementen van een asielpcedure. Nochtans blijkt duidelijk, o.a. uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, dat onvoldoende instructie werd geleverd door verwerende partij om deze elementen na te gaan."*

De samenwerkingsplicht van verwerende partij en het belang om het voordeel van twijfel te gunnen aan de kandidaat-vluchteling zijn echter essentiële principes in elk asielpcedure (zie infra)."

Verzoeker wijst er nog op dat hij op meerdere punten informatie heeft kunnen geven over Somalië en citeert hierbij uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker besluit aldus dat het aannemelijk is dat hij banden heeft met Somalië en van Somalische afkomst is.

Verzoeker geeft vervolgens een korte theoretische toelichting inzake de samenwerkingsplicht van de commissaris-generaal. *In casu* voert hij aan dat de commissaris-generaal zijn samenwerkingsplicht niet heeft vervuld, hoewel dit *"natuurlijk essentieel is in het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming"*. Hij herhaalt dat het van *"essentieel belang"* was dat de commissaris-generaal meer vragen zou gesteld hebben aan verzoeker over zijn Somalische herkomst, om na te gaan of deze als geloofwaardig kan worden beschouwd of niet. Verzoeker acht dit *"des te belangrijker"*, aangezien hij *"(i.) geen identiteitsdocumenten heeft om zijn nationaliteit et herkomst te bewijzen, (ii.) amper één maand in Somalië geleefd heeft, en het bijgevolg logisch is dat hij weinig informatie kan verschaffen betreffende zijn land van herkomst en (iii.) noch naar Syrië, noch naar Somaliland teruggestuurd kan worden zonder groot risico van schending van artikel 3 van het EVRM."* Hij besluit aldus dat de commissaris-generaal zijn samenwerkingsplicht schendt.

Verzoeker geeft vervolgens een theoretische toelichting inzake *"het voordeel van de twijfel"*, dat de commissaris-generaal naar zijn oordeel weigert toe te passen, *"ondanks de ernst van de ingeroepen vrees"*.

Verzoeker stelt ook nog dat zijn verblijf in Syrië niet wordt betwist door de commissaris-generaal. Hij voert aan dat hij *“vreest echter terug te moeten keren naar Syrië (laatste verblijfplaats) en Somalië (land van herkomst), omwille van de veiligheidssituatie in beide landen maar ook omwille van het feit dat hij in beide landen geen familiaal of sociaal netwerk meer heeft, waardoor hij des te kwetsbaarder zal zijn voor vervolging in geval van terugkeer. In Somalië vreest verzoeker ook dat hij problemen zal krijgen omwille van de problemen van zijn ouders.”*

Verzoeker voert verder – wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft – na een korte theoretische toelichting aan dat *“hij zich in een uitzonderlijke situatie van willekeurig geweld zou bevinden in geval van terugkeer naar Syrië of naar Somalië en dat zijn aanwezigheid op het grondgebied van Syrië of Somalië een reëel gevaar vormt voor zijn leven of zijn persoon, wat ook niet betwist wordt door verwerende partij. Verder vreest verzoeker onmenselijke of vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Syrië of Somalië (o.a. door de problemen waardoor zijn ouders gevlucht zijn).”* Hij herhaalt dat hij des te kwetsbaar is omdat hij in Somalië geen familiaal en sociaal netwerk heeft. Hij meent dan ook dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend omdat hij zich nergens redelijkerwijze opnieuw zou kunnen vestigen zonder het risico te lopen dat zijn grondrechten, in het bijzonder artikel 3 van het EVRM, zou worden geschonden.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resümé aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht en een theoretische uiteenzetting laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Uit de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet volgt dat verzoekers nood aan bescherming, geboden door de voornoemde bepalingen, moet worden getoetst ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn dan ook de kernelementen in een procedure tot het bekomen van internationale bescherming. De Raad wijst erop dat het, in het kader van de medewerkingsplicht die op verzoeker rust, zijn verantwoordelijkheid is om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker geen documenten neerlegt die zijn Somalische nationaliteit kunnen staven. De Raad benadrukt hierbij nog dat artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat verzoeker alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk moet aanbrengen, waaronder zijn verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Het ontbreken van bepaalde elementen vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verzoeker heeft echter geen bevredigende verklaring gegeven voor het ontbreken van een authentiek document ter staving van zijn identiteit. In deze dient te worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat hij in Syrië in het bezit was van een verblijfsvergunning waarop vermeld staat dat hij over de Somalische nationaliteit beschikt (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 3). De Raad stelt echter, in navolging van de bestreden beslissing, vast dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over waar deze verblijfsvergunning zich bevindt. Verzoeker verklaarde bij aanvang van de procedure immers uitdrukkelijk dat hij zijn Syrische verblijfskaart had achtergelaten in Griekenland (DVZ-verklaring, stuk 13, p. 11), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud dan weer verklaarde dat hij zijn Syrische verblijfskaart is kwijtgeraakt (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 3). Verzoeker voert thans in zijn

verzoekschrift andermaal aan dat hij zijn Syrische verblijfskaart heeft achtergelaten bij vrienden in Griekenland, doch dit is tegenstrijdig met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift bovendien dat hij geen contact meer heeft met deze vrienden en dat hij vreest dat deze documenten verloren zijn gegaan, doch dit verweer klemmt dan weer met zijn verklaringen dat zijn vrienden in Griekenland zijn Syrische schooldocumenten, die hij ook had achtergelaten, zouden hebben opgestuurd naar België (*Ibid.*). Aldus acht de Raad verzoekers verweer dat hij niet weet wat er met zijn verblijfskaart is gebeurd en dat deze verloren zou zijn gegaan in Griekenland, niet aannemelijk. Verzoekers verweer in het verzoekschrift kan dan ook geen afbreuk doen aan de vaststellingen van de bestreden beslissing op dit punt.

Gelet op verzoekers tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen over zijn Syrische verblijfskaart, dat volgens zijn eigen verklaringen een authentiek identiteitsdocument vormt ter staving van zijn Somalische nationaliteit, kan enkel worden vastgesteld dat verzoeker geen bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken van dit document. Dit gegeven vormt dan ook, in toepassing van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas en de geloofwaardigheid van zijn verklaringen met betrekking tot zijn vermeende Somalische nationaliteit.

Voorgaande vaststelling wordt nog versterkt doordat de bestreden beslissing terecht heeft vastgesteld dat één van de neergelegde Syrische schooldocumenten vermeldt dat verzoeker geboren werd in Dubai (Landeninformatie, stuk 11, nrs. 2-5), terwijl verzoeker zelf verklaarde dat hij geboren werd in de stad Lascanod in Somaliland (DVZ-verklaring, stuk 13, p. 5). Het verweer in het verzoekschrift dat verzoekers vader aan de Syrische schoolautoriteiten heeft verklaard dat hij in Dubai geboren is om problemen te vermijden, kan niet worden aanvaard. De Raad ziet immers niet in welke problemen het zou kunnen opleveren voor verzoeker om te vermelden dat hij in Somalië geboren werd, temeer daar volgens zijn verklaringen op zijn Syrische verblijfskaart reeds stond vermeld dat hij over de Somalische nationaliteit beschikt, en verzoeker licht dit verder evenmin toe in het verzoekschrift. De Raad acht bovenstaand verweer dan ook een loutere bewering in verzoekers hoofde, die geenszins volstaat om de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen en de inhoud van zijn documenten inzake zijn geboorteplaats op te heffen. Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn Somalische herkomst en nationaliteit.

De bestreden beslissing stelde bovendien nog terecht vast dat het niet aannemelijk is dat verzoeker, indien hij werkelijk over de Somalische nationaliteit beschikt, nooit een Somalisch identiteitsdocument op zijn eigen naam heeft bekomen. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concrete argumenten aan ter weerlegging van deze vaststelling, zodat deze wordt overgenomen door de Raad.

De Raad stelt bovendien vast dat, zoals blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing, verzoeker middels zijn verklaringen evenmin aannemelijk maakt dat hij over de Somalische nationaliteit beschikt, gelet op verzoekers lacunaire verklaringen over (i) zijn kennis van de Somalische taal, (ii) zijn familie in Lascanod, (iii) zijn clanafkomst, (iv) zijn geboorteplaats Lascanod.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt dat hij zijn hele leven lang in Syrië heeft gewoond, geen contacten heeft in Somalië en steeds Arabisch heeft gesproken in Syrië, wijst de Raad er evenwel op dat verzoeker er met dit verweer aan voorbijgaat dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat deze elementen geen afdoende verklaring vormen voor verzoekers lacunaire kennis van het land waarvan hij de nationaliteit bezit: *"Tijdens uw onderhoud op het CGVS bleek u daarnaast de Somalische taal niet te beheersen en nagenoeg onwetend te zijn over uw geboorteplaats en land van herkomst van uw ouders alsook over hun en bijgevolg uw etnie / clanbehoren. Bovendien legde u hieromtrent verklaringen af die tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zelfs indien u het grootste deel van uw leven als Somaliër in Syrië doorbracht, mag verwacht worden dat uw Somalische ouders, waarmee u in Syrië opgroeide en samenleefde, u enigszins de Somalische taal leerden en enkele essentiële zaken zouden hebben bijgebracht die behoren tot de Somalische cultuur en traditie."* Waar verzoeker aanvoert dat zijn ouders Somalië ontvlucht zijn en moeilijkheden hadden om met hun kinderen te spreken over hun land van herkomst, oordeelt de Raad dat dit een blote *post factum* bewering betreft die verder klemmt met verzoekers verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud dat zijn ouders hem misschien geprobeerd hebben om zijn clanlijn te leren, maar dat verzoeker niet geïnteresseerd was om dit te weten (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 8). Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn ouders hem niet zouden hebben ingelicht over essentiële elementen aangaande hun leven in Somalië, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker hier enige kennis over heeft, *quod non*.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift nog aan dat hij wel een zekere kennis heeft van de Somalische taal en meent dat de commissaris-generaal op summiere wijze concludeert dat hij het Somalisch niet machtig is, zonder zijn kennis te testen. De Raad wijst er evenwel op dat uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, zoals deze tevens worden weergegeven in de bestreden beslissing, blijkt dat verzoekers kennis van de Somalische taal zeer lacunair is: *"Tijdens uw onderhoud op het CGVS legde u verklaringen af in de Arabisch taal, welke u als uw moedertaal beschouwt (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). U verklaarde de Somalische taal niet te beheersen en slechts enkele Somalische woorden te kennen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). U verklaarde een etnische Somali te zijn maar zich Arabier te voelen omdat u nagenoeg uw gehele leven doorbracht in Syrië (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). U stelde dat u en uw zus geen Somalisch kunnen praten, dat jullie jullie in Syrië als Syriërs voelden, dat jullie de Arabische taal leerden en dat dat voor jullie voldoende was (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 9). Gevraagd of u en uw zus dan nooit de Somalische taal met jullie ouders spraken, antwoordde u dat jullie ouders Somalisch onder elkaar spraken, dat als ze iets in het Somalisch tegen jullie zeiden jullie hen antwoordden in het Arabisch (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 9). Gevraagd of u in Syrië contact met andere Somalische families, verklaarde u dat jullie er 10 à 15 Somalische families kenden maar dat u met hen enkel Arabisch en geen Somali sprak (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 15)."* Verzoeker toont met zijn verweer in het verzoekschrift niet aan dat de commissaris-generaal zijn verklaringen verkeerd heeft geïnterpreteerd of hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken, nu verzoeker zelf meermaals uitdrukkelijk stelde dat hij geen of slechts een beetje Somalisch spreekt (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 8, 9 en 11). De Raad acht het echter niet aannemelijk dat verzoeker een dermate beperkte kennis zou hebben van de Somalische taal zoals hij zelf vooropstelt in zijn verklaringen, daar verzoeker verklaarde dat zijn ouders afkomstig zijn uit Somalië, dat zij onder elkaar en ook tegen verzoeker en zijn zus Somalisch spraken en dat verzoekers vader en moeder aan de telefoon tegen hun broers en zussen ook Somalisch spraken (*Ibid.*, p. 9 en 11). Aldus is de Raad van oordeel dat, mede gelet op deze verklaringen waaruit blijkt dat er in verzoekers huis vaak Somalisch werd gesproken, het niet aannemelijk is dat hij een dermate beperkte kennis heeft van het Somalisch zoals hij zelf verklaart. Verzoekers verklaringen over zijn beheersing van de Somalische taal zijn aldus niet aannemelijk. Het verweer in het verzoekschrift is niet van die aard om afbreuk te doen aan deze vaststellingen.

Verder stelt de Raad nog vast dat uit niets kan blijken dat verzoekers kennis van de Somalische taal het voornaamste motief vormde om zijn Somalische nationaliteit te betwisten. De Raad wijst er immers op dat rekening dient gehouden te worden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in de samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven, waaronder verzoekers lacunaire kennis van de Somalische taal, waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers Somalische nationaliteit.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift nog aan dat hij niet weet of hij nog familie heeft in Somalië omdat hij nooit rechtstreeks contact had met deze familieleden, dat hij enkel informatie verkreeg via zijn moeder en dat zij zelf niet veel contact had met haar familieleden omwille van de slechte kwaliteit van de communicatiemiddelen en de geografische afstand en dat hij sinds de dood van zijn moeder in 2015 geen enkel nieuws meer heeft van zijn Somalië. De Raad acht voormeld verweer echter geen afdoende verklaring of verschoning voor verzoekers lacunaire kennis over zijn familieleden in Somalië. Er dient immers te worden vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat zijn vader en moeder allebei nog contact hadden met hun familieleden en dat zij vanuit Syrië belden en spraken met deze familieleden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 11). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoekers gezin dermate weinig contact had met hun familie vanuit Syrië dat van verzoeker niet kan worden verwacht dat hij weet waar deze familieleden wonen. Integendeel, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker via zijn vader en moeder weldegelijk enige informatie zou hebben verkregen over de woonplaats van zijn familieleden, *quod non*, zoals blijkt uit verzoekers verklaringen. Dat verzoekers moeder sinds 2015 is overleden doet geen afbreuk aan deze vaststelling. De bestreden beslissing oordeelde in dit verband terecht dat: *"Uw voorgaande verklaringen kunnen niet overtuigen en zijn onaannemelijk. Er mag worden verwacht dat uw beweerdelijk Somalische ouders u meer vertelden en bijbrachten over uw herkomst en familie dan hetgeen u kon reproduceren."*

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift verder geen verweer tegen de overige motieven van de bestreden beslissing. De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit en uw beweerde herkomst uit Laascanood in Somaliland.

Vooreerst wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde geboorteplaats en nationaliteit ernstig ondergraven door een gebrek aan enig documentair bewijs en door de vaststelling dat de informatie in de neergelegde schooldocumenten strijdig is met uw bewering in Somaliland te zijn geboren. U verklaarde sinds kort na uw geboorte in Syrië te hebben verbleven en daar school te hebben gelopen zodat mag worden verwacht dat u van dit verblijf documenten zou kunnen neerleggen. U stelde in dat verband een Syrische verblijfsvergunning te hebben gehad waarop uw Somalische nationaliteit vermeld stond. U zou ook een uittreksel van het register van de burgerlijke stand hebben gehad. U zou deze documenten verloren zijn maar wel uw schooldiploma hebben achtergelaten bij Syrische vrienden in Griekenland. Deze vrienden zouden u daarvan een kopie opsturen (Notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 3). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter expliciet dat u uw Syrische verblijfskaart had achtergelaten in Griekenland (Verklaring DVZ, pt. 25). Dat u nu dan enkel uw schooldocumenten kan neerleggen en dat u uw Syrische verblijfskaart, het belangrijkste bewijs van uw Somalische nationaliteit, zou hebben verloren, evenals het uittreksel van de burgerlijke stand, kan dan ook niet overtuigen. In één van de neergelegde schoolrapporten wordt bovendien uw geboorteplaats en –datum vermeld. Waar de geboortedatum overeenstemt met uw verklaringen (23 november 1988) wordt als geboorteplaats echter Dubai vermeld (schoolrapport 1997-1998: "student: Mustafa Abdi Ismail de zoon van Abdi – Dubai 23/11/1988").

Tijdens uw onderhoud op het CGVS bleek u daarnaast de Somalische taal niet te beheersen en nagenoeg onwetend te zijn over uw geboorteplaats en land van herkomst van uw ouders alsook over hun en bijgevolg uw etnie / clanbehoren. Bovendien legde u hieromtrent verklaringen af die tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zelfs indien u het grootste deel van uw leven als Somaliër in Syrië doorbracht, mag verwacht worden dat uw Somalische ouders, waarmee u in Syrië opgroeide en samenleefde, u enigszins de Somalische taal leerden en enkele essentiële zaken zouden hebben bijgebracht die behoren tot de Somalische cultuur en traditie.

Tijdens uw onderhoud op het CGVS legde u verklaringen af in de Arabisch taal, welke u als uw moedertaal beschouwt (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). U verklaarde de Somalische taal niet te beheersen en slechts enkele Somalische woorden te kennen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). U verklaarde een etnische Somali te zijn maar zich Arabier te voelen omdat u nagenoeg uw gehele leven doorbracht in Syrië (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). U stelde dat u en uw zus geen Somalisch kunnen praten, dat jullie jullie in Syrië als Syriërs voelden, dat jullie de Arabische taal leerden en dat dat voor jullie voldoende was (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 9). Gevraagd of u en uw zus dan nooit de Somalische taal met jullie ouders spraken, antwoordde u dat jullie ouders Somalisch onder elkaar spraken, dat als ze iets in het Somalisch tegen jullie zeiden jullie hen antwoordden in het Arabisch (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 9). Gevraagd of u in Syrië contact met andere Somalische families, verklaarde u dat jullie er 10 à 15 Somalische families kenden maar dat u met hen enkel Arabisch en geen Somali sprak (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 15). Gevraagd naar uw familie in Somalië – de broers en zussen van uw ouders of nog uw ooms en tantes alsook hun kinderen uw neven en nichten – verklaarde u nooit enige contact met hen te hebben gehad omdat voornoemde familieleden Somalisch spreken en u niet, dat uw ouders met hen sprak per telefoon en dat u de groeten kreeg maar ooit zelf met uw familie communiceerde (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 11). Overigens stelde u eerder dat geen idee hebt of u nog familie hebt in uw plaats van herkomst Lasanod omdat uw ouders u dat niet vertelden (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 7-8). Uw voorgaande verklaringen kunnen niet overtuigen en zijn onaannemelijk. Er mag worden verwacht dat uw beweerdelijke Somalische ouders u meer vertelden en bijbrachten over uw herkomst en familie dan hetgeen u kon reproduceren.

Met betrekking tot uw clanbehoren, stelde u dat uw ouders behoorden tot de stam Lasanod Dhulbahante, maar er verder niets over te weten; u kende uw clanlijn niet en bleek niets te weten over de traditionele Somalische clanstructuur (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8, 16-17). U bleek geen andere Somalische clans of subclans te kennen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 17). Er werd u gevraagd tot welke clanfamilie de Dhulbahante horen, maar u begreep de vraag niet (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 16). U verklaarde de Darod clan niet te kennen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 17), terwijl dit een grote Somalische clan is waartoe uw beweerde subclan Dhulbahante uit uw beweerde streek van herkomst (Lasanod in Sool provincie) behoort (zie COI toegevoegd aan uw administratief dossier). Dit ondermijnt totaal de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst en relaas. Verder stelde u dat uw ouders u vertelden dat ze Lasanod / Somaliland in 1988 verlieten (en naar Syrië

verhuisden) omdat uw vader een probleem had met een andere u onbekende stam (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 7). Gevraagd hoe het komt dat u als Somali de gebruikelijke clanstructuur en uw clanlijn niet kent, verklaarde u daar geen interesse voor te hebben (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). Gevraagd of uw ouders u uw clanlijn dan niet leerden zoals gebruikelijk in Somalische families, stelde u dat uw ouders dat misschien geprobeerd hebben maar dat u en uw zus dat niet wilden (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 8). Voornoemde verklaring kan niet ernstig worden genomen.

Daarenboven bleek tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u uw geboorteplaats en tevens de plaats van herkomst van uw ouders zelfs niet op de Somalische wijze kon spellen en ook niet nader kon situeren. U spelde uw geboorteplaats als "Lasanod", zoals het in uw Belgische verblijfskaart staat genoteerd en kende de Somalische schrijfwijze Laascanood" niet (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 7). U bent niet zeker maar denkt dat uw geboorteplaats (geen dorp maar) een stad is (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 7). U wist niet in welk district of provincie uw geboorteplaats gelegen is (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 17). U stelde dat u via internet te weten kwam dat uw geboorteplaats Lasanod niet ver gelegen is van Putland of Butland (in plaats van Puntland) en dichtbij Hargeisa in Somaliland (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Las Anod (Engelse spelling) of Laascanood (in Somali) de hoofdstad is van de provincie Sool in Somaliland en dat het om betwist gebied gaat dat ook opgeëist wordt door Puntland. U bleek verder niets te weten over uw geboorteplaats Lasanod in Somaliland en stelde dat uw ouders u hierover niets vertelden (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 9 en 16). U voegde nog toe dat aangezien uw ouders u niets vertelden over uw geboorteplaats Lasanod, u zelf informatie en beelden op TV en via internet opzocht; dat u op basis daarvan denkt dat Lasanod de slechtste plaats ter wereld is en dat alle terroristische groepen daar actief zijn (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 9 en 16). U wist niet meer over Lasanod dan dat het er niet uitziet als een grote stad (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 9 en 17). U stelde dat huidige president Formajo van Somalië ook de president van Somaliland is en bleek dus niet te weten dat Somaliland (alsook Puntland) een aparte regio is met een eigen bestuur (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 17-18).

U verklaarde geen documenten te kunnen voorleggen die uw Somalische nationaliteit en herkomst zouden kunnen ondersteunen (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 18). U verklaarde nooit enig Somalisch identiteitsdocument te hebben gehad (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 4). U stelde nooit een Somalisch document te hebben aangevraagd omdat u in Syrië vermeldt stond in het Somalische paspoort van uw moeder en u een Syrische verblijfsvergunning had (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS, p. 5). Toch is het bedenkelijk dat u ook op latere leeftijd nooit een eigen Somalisch identiteitsdocument aanvroeg of bekwam in de 27 jaar dat u in Syrië als Somaliër zou hebben geleefd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Laascanood in de provincie Sool (Somaliland) en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekers argumentatie dat hij weldegelijk nog over een bepaalde kennis beschikt over Somalië doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk kan maken.

Waar verzoeker nog aanvoert dat de commissaris-generaal hem onvoldoende vragen heeft gesteld over zijn Somalische herkomst en dat hem geen enkele vraag werd gesteld over de Somalische cultuur, eetgewoontes, tradities en gebruiken, wijst de Raad erop dat dit gegeven op zich geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk kan maken. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker extensief werd ondervraagd met betrekking tot verschillende aspecten van zijn Somalische identiteit en nationaliteit, zijnde onder meer zijn clan, regio van herkomst en familieleden. De Raad wijst er in deze op dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij, zelfs indien rekening wordt gehouden met het feit dat hij nooit in Somalië heeft verbleven, in staat is om te antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen inzake zijn Somalische origine en regio van herkomst. De commissaris-generaal en, in beroep, de Raad beschikken over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis voldoende is om aan de beweerde nationaliteit en herkomst het voordeel van de twijfel toe te kennen. In casu blijkt uit de pertinente en correcte motivering

van de bestreden beslissing echter dat verzoekers bekendheid met zijn land en regio van herkomst lacunair is en dat hij geen documenten neerlegt ter staving van zijn Somalische nationaliteit, zodat terecht werd geoordeeld dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit niet aannemelijk maakt.

Uit het loutere feit dat verzoeker bepaalde vragen niet werd gesteld kan bovendien niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal niet heeft voldaan aan zijn samenwerkingsplicht. Dit gegeven doet immers geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk kan maken.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar zijn vrees voor vervolging ten aanzien van Somalië, wijst de Raad er andermaal op dat verzoekers Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk worden geacht, zodat verzoeker niet aantoonde dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade ten aanzien van Somalië.

In zoverre verzoeker erop wijst dat hij een vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade bij een terugkeer naar Syrië, wijst de Raad er nogmaals op uit de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. Gezien verzoeker verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en niet aantoonde dat hij over de Syrische nationaliteit beschikt noch dat hij staatloos zou zijn, toont hij evenmin aan dat zijn nood aan internationale bescherming dient te worden beoordeeld ten opzichte van Syrië.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de bespreking van verzoekers asielrelaas blijkt dat hij zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor zijn aankomst in België niet kan verduidelijken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk.

Gelet op het voormelde toont verzoeker ten aanzien van Somalië niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP